

Pic de l'Infern, Pic de Freser i Bastiments

9 de setembre de 2009

Integrants: Miquel Bramona, Josep Carbonell, Pep Comas, Joan Corbera, Josep Maria Farnés, Carme Guri, Jaume Muntan, Ismael Porcar, Josep Roca i Jaume Ventura

Distància: 12'53 Km amb altures: 12'87.-Desnivells: total 828 m.
Acumulat 1.106 m. Temps 7'22 h. - Cotxe: 260 Km. Ismael Porcar i Josep Carbonell/Josep Roca

Ens trobem als Gorcs a les 6 del matí. Sortim puntualment i prenem la C-17, cap a Ripoll, on recollim en Josep Roca. Després passem per Sant Joan de les Abadesses, Camprodon, Setcases fins a Vallter 2000 on aparcuem. Comencem a caminar a les 8 cap al coll de la Marrana, on prenem el GR-11 fins a la cabana de Tirapits on hi arribem a les 11'15 h. i decidim esmorzar-hi. El camí puja constant i una mica monòton. Segurament haguéssim d'haver

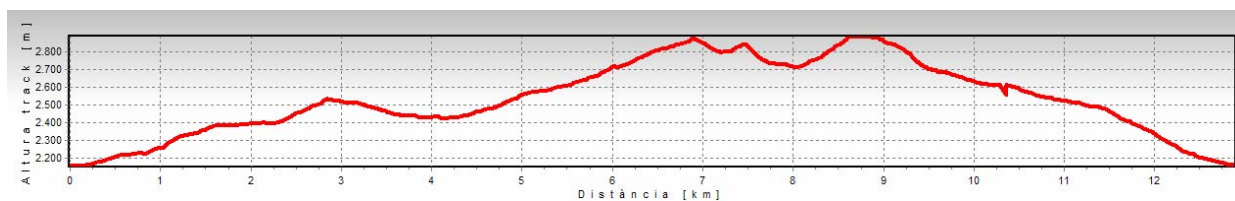
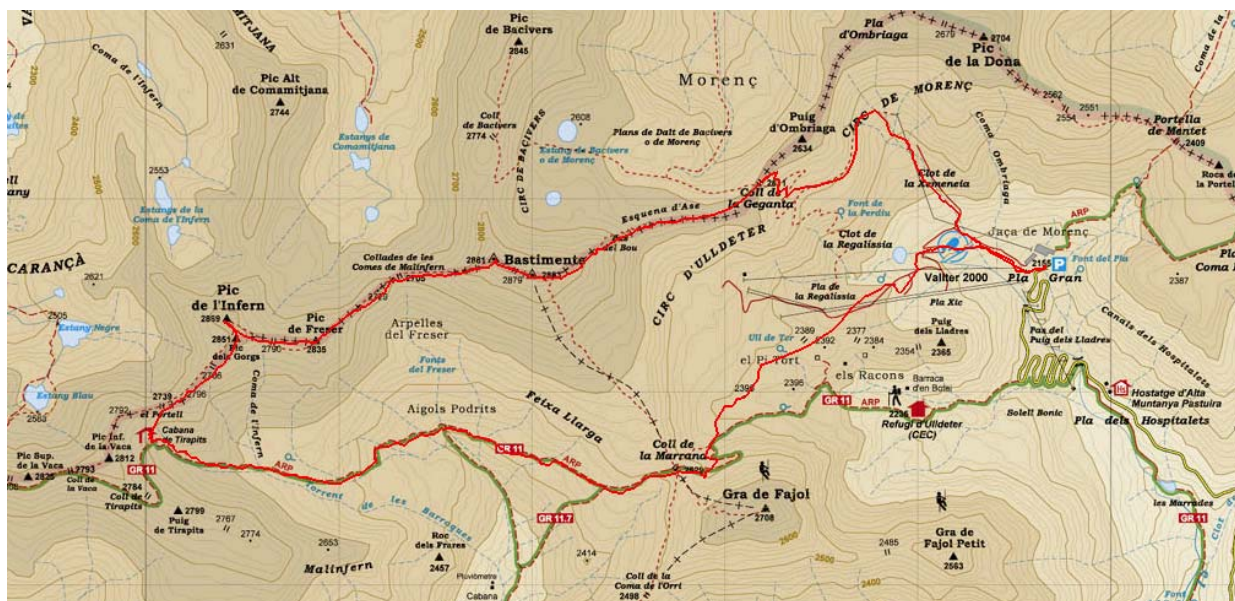

fet l'excursió a l'inrevés, com fa dos anys. En aquest tram ens hem trobat la Marianne. Una noia canadenc del Quebec que durant una setmana viatja sola, amb tenda i motxilla. Va cap a Núria i les Bulloses. Quan arrenquem pugem fins el Pic del Gorgs (2851 m) i grimpem per la carena fins al Pic de l'Infern (2.859 m). El tram és dificultós i malgrat no ser un camí difícil, convé prestar molta atenció on posem els peus i mans.

Els experts opten passar per la carena, doncs la sorra del camí rellisca. Hem entès el nom de Pic d'infern, guanyat a pols. Trobem nombrosos grups d'excursionistes. Uns de Sant Feliu que ens recorden del Balandrau. Una parella de Pamplona molt conversadora. Colles de joves que fan travesses i que amb tots ens aturem. Sorpren la seva dificultat de la travessa amb la quantitat de circulació. Tenim unes vistes excepcionals sobre els estanyes de Carançà. També tenim vistes sobre el llunyà Puigpedròs o la serra del Cadí i cap al sud sobre el Montseny i Matagalls. Després, caminant entre blocs de granit, seguim per la carena i pugem al Pic del Freser (2.835 m). El grup s'ha anat esllenegant i de tant en tant ens agrupem. Però, els de davant ignoren les dificultats que passen els darrers. Seguim per les collades de les comes del Malinfern, fins al Pic de Bastiments (2.883 m). Continuem pel Pas del Bou i per l'esquena d'ase fins al coll de la Geganta (2.411 m) on entrem al circ de Morenç i baixem per l'avorrit Clot de la Xemeneia fins a l'aparcament. Quan hi arribem són quasi dos quarts de quatre. Manifestem el nostre cansament. A l'aparcament hi trobem abandonats un

parell de cistells de bolets, majoritàriament ceps, que entreguem al personal de l'estació.

Des d'allà baixem fins a Setcases al restaurant Can Falera. El tracte és familiar, la cuina senzilla i ben feta, cosa que fa trobar-nos-hi bé. A la sobretaula decidim que el proper dimecres anirem a Andorra. Pujarem l'Alt Griu. Sortirem a les 6 del Ramassar.

Text: Josep Maria Farnés

Fotografies: Joan Corbera i Ismael Porcar